

 Escola Pia
Granollers

el cr!t

	Pàgina
Sumari	2
Editorial	2
Infantil	3
Primària	4
Secundària	7
Batxillerat	11
Escola-Empresa	14
La teca de la Mediateca	16
De tot una mica	17
Sabies que...	19

Portada: Pràctica inspirada per l'activitat del DENIP
Marc Roma, 1 Batxillerat A

Agraïm la col·laboració de totes les persones que han participat en la realització d'aquesta edició de "El Crit".

Consell de redacció:
Gisel·la Alcàzar
Fredy Aragonés
Fina Jerez
Maria Parera
Mònica Prat
Txon Reverter

Cada uns quants mesos, no sabem ben bé quants, però també deu estar matemàticament estudiat, rebem una nova tongada d'estadístiques sobre el fracàs escolar. Estudis com l'anomenat PISA, a nivell europeu, que ens diuen que els alumnes de Secundària no saben prou matemàtiques ni comprenen adequadament els textos que se'ls plantegen.

Els docents n'estem força tips de tanta estadística i sobretot de les reflexions frívoles que es publiquen sobre els resultats. Voldríem saber qui dissenya les proves, com són, qui tria la mostra d'escoles i per què les escoles només en rebem informació a través dels mitjans de comunicació.

Curiosament, el mateix tipus de fracàs escolar es dona en països amb sistemes educatius ben diferents i amb pressupostos desiguals. No sabem si s'estan estudiant sistemes escolars comprensius amb tots els alumnes junts fins als 16 anys, com el nostre, o sistemes més segregadors on els alumnes se separen per nivells ja als deu o dotze anys. En aquests casos, ¿les proves es passen en tots els nivells d'alumnes?

Les causes d'aquest suposat i estadístic fracàs escolar es busquen sempre en la mateixa escola: professors mal preparats i desmotivats, manca de recursos econòmics, manca de disciplina en els centres... És ben cert que l'escola té problemes però també és veritat afrontar moltes dificultats amb dignitat i amb molt esforç.

Als docents, ens interessaria també molt que es fessin altres tipus d'estadístiques i que se'n publicuessin els resultats. Alguns exemples:

- Una estadística sobre quants pares es poden realment permetre reduir el temps de treball per estar més amb els fills.
- Una altra, sobre quantes empreses permeten als seus treballadors les reduccions de jornada, els horaris flexibles, les baixes "paternals", etc.
- Un estudi sobre quantes hores es passen els nens i nenes fent activitats extraescolars, no per l'interès de l'activitat en si mateixa, sinó per casar l'horari familiar.
- Algun tipus d'anàlisi sobre l'humor i la paciència que els queden als pares i als fills després de cada llarga jornada, quan finalment es retoben.

Les hores que nens i joves es passen mirant la televisió o jugant amb els ordinadors ja estan comptades. És un resultat alarmanant! La lectoescriptura, un dels punts negres de l'informe PISA, s'aprèn en la primera infantesa i va estretament lligada al desenvolupament maduratiu i de la personalitat. El gust per la lectura s'ha de desvetllar conjuntament a casa i a l'escola. Què deu passar, doncs, realment quan els nois i les noies tenen dificultats per entendre allò que llegeixen?

D'acord, fem avaluacions i estadístiques. Són necessàries, però també ho és que els resultats s'interpretin seriosament i amb la valentia social necessària per afrontar les veritables causes dels problemes.

Alba Balcells
Directora pedagògica de Secundària.

P3 COMENÇA EL CARNESTOLTES

Els nens i nenes molt mudats i molt ben encorbatats hem anat tots a l'escola amb ganes de fer tabola i ens ho hem passat divertit i per això ho posem al crit.

P3

S'HA ACABAT EL NADAL

Els nens i les nenes de P4, igual que d'altres companys de l'escola, vam tornar de les vacances de Nadal molt contents i amb un munt de coses per explicar: que si el tió havia cagat molt, que si el poema de Nadal ens havia sortit molt bé, que si havien vingut els avis a casa nostra... Però, sobretot, sobretot, teníem encara molt fresc en la memòria i en el nostre cor la nit de Reis i totes les joguines que ens havien portat.

Al llarg de la primera setmana en vam parlar i las vam dibuixar, però va ser els dijous quan vam poder compartir les nostres joguines amb els companys de classe ja que les vam portar a l'escola per jugar-hi tots plegats. Va ser un dia diferent i, mentre jugàvem, posàvem en pràctica tots aquells valors que són tan importants i que tantes vegades els treballem a l'escola: compartir, respectar, esperar, escoltar...

Ara ja ens toca tornar a fer bonnat de cara l'any vinent i restar molt agraïts als Reis Mags que tant ens estimen i que tant i tant bé es porten sempre amb nosaltres. Un petó a tots tres de part de P4.

P4

APRENEM COSES DE L'ESPAI

Els nens i nenes de P5 us convidem a visitar el nostre passadís, però sobretot aixequem el cap, mireu amunt i podreu veure el Sistema Solar que hem fet entre tots nosaltres.

Estem aprenent moltes coses: com es fa de dia i de nit, què vol dir la paraula *Planeta*, quan triga la Terra a donar la volta al Sol, les diferents fases de la Lluna, etc... Ja sabem el nom i alguns dels trets més característics dels planetes del sistema Solar: Mercuri, Venus, la Terra, Mart, Júpiter, Saturn, Urà, Neptú i Plutó.

Sabeu què? Ara esperem amb molta il·lusió el proper dijous perquè anirem a visitar el Planetari de Can Vendrell a Vidreres.

P5

ELS DE 1r VAM ANAR DE CONCERT

El dia 14 de gener els nens i nenes de primer vam conèixer la Nora. Era una nena que vivia a Nova Orleans, als Estats Units, i a través d'ella els nostres sentits, especialment el de l'oïda, ens van transportar al Jazz. Sí, sí, vam sentir un tipus de música que es diu JAZZ interpretada per la Big Band de Granollers.

Vam recordar com eren i com sonaven les trompetes, els trombons, els saxos, els trombons, una tuba, el piano, la guitarra elèctrica, el contrabaix i la bateria; fins i tot ens vam quedar bocabadats quan vam veure ballar claqué. Al final del concert tota la banda ens va acompanyar a la porta de sortida tocant els seus instruments. Ens va agradar molt a tots plegats.

1r Primària

ELS EXPERIMENTS

Els nens i nens de segon estem estudiant l'aire. Ens han explicat que els éssers vius necessiten l'aire per respirar, però que l'aire no té color. Per això, hem fet experiments pràctics per poder veure que l'aire fa moure coses i que l'aire pesa.

Us proposem un dels experiments sobre el pes de l'aire que es diu: ELS GLOBUS.

Necessites:

cordill, dos globus i un bastó.

Passos a seguir:

- 1- Infla un globus tant com puguis.
 - 2- Lliga en un extrem del bastó el globus inflat i a l'altre, el globus desinflat.
 - 3- Lliga un tros de cordill just a la meitat del bastó. Aguanta-ho pel cordill central fent de balança, sense moure-ho.
 - 4- Ja pots respondre: quin globus pesa més? per què creus que la balança es decanta cap al globus inflat?
- Esperem que us agradi, nosaltres ens ho hem passat molt bé.

2n Primària

RECORDS DEL 2004

A la primavera brilla l'art de Sant Martí. Les flors floreixen sense parar per estimar.

A l'estiu arriben les vacances, ens banyem a la piscina o a la platja i portem la colxoneta ben neta.

La tardor ja és aquí; la tardor ja ha arribat i ha crescut un camp de blat.

L'hivern ha arribat de nou. A l'hivern hi ha forces pluges. Ja és el dia de cagar el tió, cantem la cançó i també caga torró. Ha arribat l'any 2005.

Ja vénen els reis, vénen amb els seus camells.

Marta Lecha
Mariona Mompert
Andrea Walther
3r Primària C

VISITA A L'AJUNTAMENT

El 26 de Gener del 2005 els alumnes de 5è vam anar a l'Ajuntament (OAC), oficina d'atenció al ciutadà, per aprendre què és el Padró. Ens van explicar moltes coses de la població de Granollers: quants habitants hi ha en cada barri, quantes persones arriben d'altres llocs, quants nens i nenes neixen cada any...

També ens van explicar els passos que cal fer per empadronar-se a Granollers. Quan algú es dona d'alta a la ciutat automàticament es dona de baixa a la ciutat que vivia abans. Cada persona només pot estar empadronada en una ciutat. L'informe de Granollers va a Barcelona que junt amb tots els de Catalunya van a Madrid i així podem saber quants habitants hi ha a l'Estat.

A les persones que viuen a Granollers se'ls dona el certificat de residència: on hi consta el nom i els cognoms, DNI, situació padronal, l'adreça, el codi postal el districte municipal, la secció Censal, el municipi de naixement, la província de naixement, la data de naixement, el sexe, la nacionalitat, el nivell d'instrucció i la data d'inscripció.

Hem sabut que això del Padró és molt important per saber quants habitants hi ha i poder saber quines són les seves necessitats. Ha estat una visita molt profitosa per a nosaltres.

Núria Solà
Marta García
Guillem Córdoba
5è Primària D

ELS ALIMENTS

Els nens i les nenes de 4t ja fa dies que a l'hora de medi parlem de la nutrició. Hem estudiat l'aparell digestiu i els diferents tipus d'aliments. Per concloure aquest tema les nostres mestres ens han proposat elaborar diferents anuncis d'aliments per animar a tothom a menjar de tot.

Ens hagués agradat poder posar en aquest espai tots els anuncis però com que això no pot ser us haureu de conformar amb aquesta petita mostra.

La patata, s'ha de menjar!!

Bullida o fregida, com t'agradi més, el que és segur és que et donarà energia per tot el dia!!

Sabeu que la patata és un dels millors acompanyaments, econòmica i nutritiva, mengeu-ne cada setmana i cap altra cosa no us farà passar gana!!

Clara Laguna
4t Primària A

ENTREVISTA: Josep Mayoral

Entrevista a Josep Mayoral, alcalde de Granollers

JOSEP MAYORAL I ANTIGAS

Va néixer a Granollers el 13 d'octubre de 1954, té 50 anys. És economista de professió. L'octubre de 1976 va començar a ser professor de l'Escola Municipal de Treball de Granollers, de la qual en va arribar a ser director.

En Josep Mayoral va ser regidor de l'Ajuntament de Granollers Ha desenvolupat les Regidories de Relacions Ciutadanes (del 1987 al 1992), d'Imatge i Comunicació (del 1999 al 2003) i d'Urbanisme (del 1987 al 1992 i del 1996 al 2004). Actualment és l'alcalde de Granollers (des del 12 de febrer de 2004).

Va ser Conseller d'Ordenació Territorial del Consell Comarcal del Vallès Oriental (1993-1995).

També va ser diputat de la Diputació de Barcelona ,on va estar al capdavant de l'àrea d'Obres Públiques (del 1995 al 1999), de Turisme (del 1999 al 2004) i d'Espais Naturals (des de novembre de 2004).

És membre del Consell Nacional del PSC, partit en el qual milita des dels seus inicis, ja que va formar part del nucli impulsor del PSC a Granollers. Actualment, és el primer secretari de l'Agrupació de Granollers.

P De què donaves classes abans de ser alcalde?
R Era professor d'economia i de matemàtiques .

P Des de quan et dediques a la política?
R Des de l'any 87.

P Per què et vas presentar per alcalde?
R Ben bé, no és que em presentés per alcalde, sinó que quan va dimitir l'anterior alcalde, hem van triar a mi.

P En què consisteix la teva feina?
R En coordinar la feina dels regidors i en representar a la ciutat.

P Què és el més difícil de la teva feina?
R Tot és prou difícil.

P Què és el més important que has fet per Granollers?

R El més important són tots els projectes de la ciutat que he dut a terme.

P Quines activitats organitzes a Granollers?

R En veritat, no sóc jo qui organitza les activitats, sinó que són els propis ciutadans els qui ho fan.

P Com funciona l'Ajuntament?

R En una sala ens reunim 14 regidors i l'alcalde. Cadascú té cura d'uns temes i estem organitzats per àrees. Hi ha moltes d'àrees, per exemple: l'àrea de Salut Pública, la de Serveis Socials i Gent Gran, que té cura de tots aquests temes. També hi ha l'àrea de Cultura que tracta tots els temes culturals.

P Quan tu vas pel carrer, et fixes amb les coses que es poden millorar?

R I tant que m'hi fixo!

P Com es pot arreglar el problema dels gossos als parcs?

R Doncs molt fàcil, que els amos se'n facin càrrec .

P Participes a la Festa Major?

R Si, sóc dels Blaus.

P Quins són els projectes per la ciutat?

R Molts! L'any que ve serà un any amb molts projectes.

P Des de quan ets del partit socialista?

R Des de sempre .

P T'agrada ser alcalde?

R Si, m'agrada molt treballar per la ciutat.

Pol Bellavista
Maria Camps
Marta Castelló
Bernat Levit
6è Primària D

VACANCES DE NADAL

Els últims dies d'escola ja estàvem impacients per començar les vacances.

Així com tots nosaltres hem passat aquestes vacances amb la família, milions de persones a Indonèsia han estat víctimes del tsunami.

A la Índia per exemple, més de 44000 persones s'han quedat sense casa, i més de 5500 continuen desaparegudes.

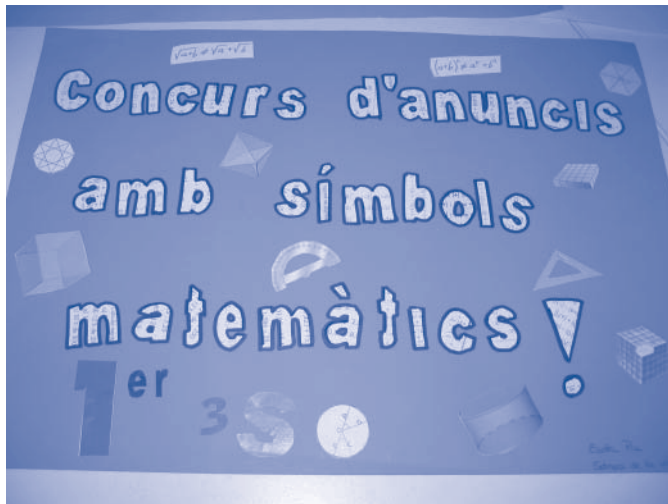
Moltes persones no tenen feina, no tenen gairebé res... i moltes d'elles segur que no podran estar mai més com estaven abans.

Per això és important valorar el que té cadascú, i crec que ara és un bon moment per col·laborar i ajudar a tota aquesta gent que... no té la nostra sort.

Molta sort en aquest trimestre!

Marta Martínez
1r ESO A

CONCURS D'ANUNCIS AMB SIMBOLS MATEMÀTICS

Concurs d'anuncis amb símbols matemàtics

Us volem fer saber que els de 1r d'ESO vam fer un concurs d'anunci matemàtic i els guanyadors foren:

Judit Domínguez de 1r B amb *Concurs d'anuncis amb símbols matemàtics*

Isabel Gómez de 1r A amb *Hotel Isabel*

Óscar Mestre de 1r B amb *L'evolució dels cotxes*

Es vol fer menció especial a les idees reflectides en els següents rètols::

100% diferents de Gemma Roquet de 1r B

Anem a l'escola a peu de Meritxell Sala de 1r D

I... TORNEM A COMENÇAR

"Ringggggggg", "ringgggg". Un soroll catastròfic em desperta. Alguna cosa que fa que dubti si encara em resta sencer el timpà. És el vell despertador de la tauleta de nit que toca com un desesperat. Intento fer un gest per parar-lo, però no puc. No tinc força. Maleït rellotge, perseguidor de mena, sempre jugant a corre-cuita intentant-me atrapar. Estirada al llit, ben tapada per no agafar fred, penso en un dia. Un dia diferent, en què ja no em sento tan extremament feliç. El primer dia d'escola.

Després d'una bona dutxa per despertar les ganes de tornar al carrer Guayaquil, em prenc una tassa de llet calenta. Recordo les vacances; plenes de fred, de sortides amb els amics, de xocolata calenta, de la pista de gel... També em ve al cap que molts nois i noies estan fent el mateix, uns més d'hora, altres més tard, però tots el mateix. Pensar. Pensar en aquells dies que ja queden en el passat. Aquells dies tan alegres, plens de rialles i de festes, de regals i de menjar...

Entrant en una classe on tot són modelets nous, mòbils que fan més de mil coses diferents, muntanyes de MP3 i d'aquells CDs que omplen les llistes d'èxits, comença a rodar el món, la pel·lícula que havies abandonat amb una llarga cua d'anuncis.

Quan tothom ja ha pogut explicar allò que li fa més il·lusió i repetir-ho fins quedar-se afònic, entra el primer professor del matí. Amb cara de son i uns ulls cansats. Tots a classe intentant fer memòria d'aquell tema que havíem abandonat abans de vacances, sembla mentida el que poden arribar a afectar unes setmanes de desconexió total.

A segona hora, quan comences a adonar-te que has sigut realment estúpid de no enganyar a la mare i convèncer-la que un estrany virus s'ha passat la nit intentant envair el teu cos, deixes de fer apunts i et dediques a dibuixar energúmens estranys que tenen una retirada al pobre que intenta explicar una lliçó davant de trenta cares plenes de gens.

I passen les llargues hores d'explicació. Les tardes de deures. Les nits d'estudi. Les setmanes d'exàmens...I ja no saps com vas sortir d'aquella delícia que s'anomena VACANCES. Oblides com n'era de divertit passar hores davant la "tele", escoltar música, anar a dormir molt tard, menjar fins que l'estómac fa "ploff" i rebenta.

Però com diu l'àvia de cada casa: "sort que estem tots sans, nena".

Berta Ventura Asturgó
2n ESO A

D'OPERA

El dimarts deu de gener, els alumnes de segon d'ESO B i D vam anar a l'Auditori de Cornellà (El Petit Liceu) a veure una òpera, però no una qualsevol, sinó una on s'explicava què és i en què consisteix l'òpera.

La història comença quan una jove de la nostra edat a qui li agrada la música moderna busca un lloc per fer una festa i es troba un teatre abandonat. Allà coneix Vivace, un ésser fantàstic que encarna l'esperit de l'òpera. Llavors els dos iniciaran un viatge de descoberta pel món de l'òpera, on descobriran què és, què es necessita per dur-la a terme i recorreran diverses òperes molt famoses.

Finalment els dos intercanvien els seus gustos ven diferenciats de la música, ja sigui actual o bé més antiga.

L'espectacle no ens va agradar a tots, però si puc garantir que aquell dia vam aprendre una cosa molt important: per estimar la música primer s'ha de conèixer i per conèixer-la cal que ens hi apropem sense excloure cap estil, encara que sembli que no ens agradarà.

Per cert, els alumnes de segon d'ESO A i C van anar a veure el mateix espectacle els dilluns 24 de gener.

Mireia Selva
2n ESO D

COMPTA AMB MI

Uns el 18 de Novembre i d'altres el 30. El cas és que tots els alumnes de 3r d'ESO un d'aquests dos dies vam anar a veure a la petita, però acollidora Sala sant Francesc una obra de teatre.

Aquesta obra: "Compte amb mi" tractava de temes que freqüentment, per no dir, cada dia són presents en les nostres vides. La companyia *Frec a frec* una vegada més ha sabut reflectir els problemes de joves de la nostra edat en aquestes petites obres que mostren una estranya escenografia, però que a la vegada i en ser potser tan properes al públic, et fan sentir com una mica dins d'elles i a la vegada, en tractar temes propers a tu, t'hi sents una mica identificat.

Les preguntes llançades a l'aire que després de l'obra feien els actors ens ajudaven a veure d'una manera més clara si havíem captat el que l'obra ens volia fer entendre i ens posaven una mica en aquella situació.

Aquesta vegada, el tema de l'obra anava una mica més dedicat a la relació pares fills i una mica els problemes i enganxades o males decisions que en no ser ni grans ni petits, en estar en aquest punt d'incertesa, alguna vegada ens poden portar problemes o fer-nos anar pel camí equivocat. Pactes, amor, confidències, tot això són coses que a aquesta edat valorem molt. I que de vegades per mantenir o complir qualsevol cosa d'aquestes som capaços de posar-nos en mil embolics i de rebre'n a canvi les conseqüències. Aquestes eren algunes de les moltes coses que l'obra ens volia donar a conèixer.

Finalment només dir que crec que ha sigut una obra que a molts de nosaltres ha despertat la ment i a la vegada ens ha fet pensar sobre tots aquests temes que a diari tenim al nostre abast.

Berta Terés, 3r ESO B

ENS TOCA TORNAR-HI!

En acabar unes especials festes de Nadal en les quals tots ens hem impressionat i solidaritzat amb les persones que han patit les greus conseqüències del tsunami i després de llargues celebracions al voltant d'una taula parada per l'ocasió on de vegades ens retrobem amb familiars i amics que no veïem la resta de l'any, i de seguir tradicions que any rere any es repeteixen: missa del gall, fer cagar el tió, menjar els dotze raïms en el temps establert, desitjar un bon any, regalar i obrir regals comprats amb la intenció de ser molt útils o que t'agradin molt...

Avui, deu de gener, amb molta mandra m'he tornat a llevar d'hora i amb una mica de son i molt fred, he iniciat el camí cap a l'escola, on m'esperen els meus companys i mestres, que com jo, de ben segur tenen nous i bons propòsits per aquest trimestre que tot just ara comença i que ens permetran a tots poder anar avançant, superar les dificultats i aprofitar-lo al màxim.

Marta Torné
3r ESO A

EL MISSATGE DE L'OBRA

Aquesta obra ens ensenya com era la vida en aquella època, la del romanticisme. A l'obra es veuen clares les característiques d'aquella edat: els sentiments, la violència, la sang, la injustícia en alguns aspectes pels més pobres o necessitats... Però el que es marca més són els diversos sentiments que hi ha, per això, es diu que quan algú és romàntic fa coses boniques per la persona que estima. També es veu que va ser en aquella època quan es va inventar la impremta, i ens explica que hi ha qui no vol que arribi al seu país i la gent doni la seva opinió.

La intenció que ens vol transmetre l'autor és que per molt lleig que siguis d'aspecte físic, el més important és l'interior, l'ànima, els sentiments. Això ho representa en Quasimodo (el geperut), perquè és horrible, molt lleig. Però al cap i a la fi té un bon cor i és molt amable.

La nostra opinió personal és que l'obra va ser molt instructiva i interessant per nosaltres i el tema molt adequat. Ens va semblar molt bé que els personatges volguessin parlar amb nosaltres i que nosaltres els poguéssim preguntar coses. Va ser una experiència molt bona.

Marc Valera Melé
2n ESO A

EL GEPERUT DE NOTRE DAME

El geperut de Notre Dame, n'heu sentit parlar? Segur que sí. El passat dia 24 de gener, els alumnes de 1r i 2n d'ESO vàrem anar a veure aquest clàssic de la literatura. L'obra va ser representada a l'Institut Antoni Comella.

Aquesta representació tracta d'un jove geperut que viu a París. A causa del seu aspecte es veu obligat a refugiar-se a un campanar. Un dia s'enamora d'Esmeralda, una gitana molt bonica, la qual el seu cor ja estava ocupat, per un capità. El capellà, què és el padrastre de Quasimodo, acusava a Esmeralda d'intentar assassinar al capità. Quasimodo guiat pels seus sentiments la salva de la pena de mort. Enmig d'una lluita per defensar la vida d'Esmeralda, una fletxa desviada travessa el seu cor.

La nostra opinió és força positiva. Ja que ha estat una experiència molt divertida. I, de tant en tant, a qui no li agrada sortir al teatre?

Helena Subirana
Meritxell Illa
Sara Garcia
2n ESO A i B

EL GEPERUT DE NOTRE DAME

El passat dilluns, dia 24-1-05, els alumnes de tercer i quart d'ESO, vam anar a veure una obra de teatre molt coneguda; El Geperut de Nôtre Dame.

Pel que fa l'obra, la qual va durar una hora i cal esmentar el correcte vestuari propi de l'època i la bona interpretació dels actors i les actrius, que sinó recordo malament, eren cinc.

En el transcurs de l'obra, vam poder observar el caràcter inadequat del cavaller, la mort "d'Esmeralda" en finalitzar la representació i d'altres aspectes diferents pel que respecta a la pel·lícula tradicional que tots hem vist.

Pel que fa als decorats, tot i ser senzills, comunicaven satisfactòriament al públic on se situava l'escena: a l'església, a la plaça on ballaven els gitanos, etc.

Jo opino que aquesta obra ens vol donar a conèixer que el físic d'una persona no ho és tot. Que has de mirar més enllà. Que el que importa veritablement és el que es porta a dins, encara que de vegades, fins que no et trobes amb una de les situacions en què es troba Esmeralda, no te adones de com una persona pot arribar a canviar si la coneixes a fons, si hi tractes. Crec que també vol reflectir altres temes, com el poder que té la religió en aquell moment o com una persona pot ser castigada sense motius.

Però bé, les obres i les pel·lícules sempre tenen un objectiu a expressar, per reflexionar-hi, encara que per nosaltres són obres de teatre i pel·lícules més, que serveixen per passar el temps.

Cal pensar-hi.

Bé i aquí m'acomio. Fins el pròxim crit!!

Mireia Roquet
3r ESO D

VISITA DE LLUÍS CEREROLS

Com de costum, a català, cada trimestre ens fan llegir un llibre. Aquest cop, els de quart hem llegit en "Miquelet el Cargolaire". Aquest llibre és un recull de contes que no tenen cap relació entre ells ja que els temes són diferents, però tots tenen un fons moral.

A les classes de català, vam fer un treball per grups per tal d'aprofundir més en els personatges, l'acció, la situació... També pensar unes quantes preguntes per poder resoldre quan vingués l'autor .

El passat dilluns 13 de desembre, va venir a l'escola en Lluís Cererols. És professor de filosofia de batxillerat d'un institut. A la conferència, primer ens va fer una petita introducció i ens va explicar el perquè i el com del llibre. Tot seguit vam passar al torn de preguntes. Vam anar exposant els nostres dubtes o qüestions i ell ens va respondre molt explícitament.

L'opinió general és que va ser una experiència positiva ja que sempre quan llegeixes un llibre et queden dubtes d'alguna cosa i sempre va bé poder-los comentar amb la persona que ha escrit la novel·la, i és un privilegi que no sempre es té.

Laura Rius
4t ESO D

UN SONADOR PARA UN PUEBLO

Dimecres 19 de gener, els alumnes de Batxillerat vam anar al teatre de Ponent a veure l'obra de teatre "Un soñador para un pueblo" de l'escriptor Antonio Buero Vallejo, que hem treballat durant el primer trimestre a les classes de llengua i literatura castellana.

L'obra tracta sobre el motí d'Esquilache de l'any 1766. Esquilache és qui governa aleshores Espanya i és el successor del Marquès de la Ensenada. Les idees d'Esquilache tot i que són bones pel poble, no són acceptades per aquest, i es veu obligat a ser desterrat pel rei Carles III. Al mateix temps l'obra mostra la vida dels pobles d'aquella època. Una de les protagonistes és Fernandita, en un principi serventa de la marquesa d'Esquilache, però que més tard passa a formar part del servei del marquès. Entre ells sorgeix un amor que no arribarà mai a ser possible. Al final de l'obra, Esquilache, juntament amb Ensenada, abandonen Madrid amb l'esperança que qui els succeeixi sigui una millor opció pel poble.

Pels alumnes ha estat una experiència profitosa, ja que hem pogut completar el significat de l'obra a partir d'una escenificació molt entenedora, però sense la utilització de grans recursos físics.

Jordi Asturgó
Maria del Mar Bramona
1r Batxillerat D

BARCELONA: UN MÓN...

Barcelona: un món d'estils artístics

El passat dia 14 de Desembre, els alumnes de 2n C i D de batxillerat, vam anar a Barcelona amb l'assignatura d'Història de l'Art.

Aquesta sortida es va fer per tal de conèixer dues de les obres més representatives del modernisme a Barcelona: El Palau de la música Catalana i La Casa Milà, més coneguda com la Pedrera. També, vam visitar la Catedral de Santa Maria del Mar, del gòtic català.

Ens varen explicar coses molt interessants, que també vam poder observar, com per exemple en el cas de Santa Maria del Mar, el primer lloc que vam visitar, on vam poder observar les característiques més significatives del gòtic; o en el cas del Palau de la Música Catalana, que vam veure tots els detalls que hi ha a l'escenari, on es pot trobar en un costat a Anselm Clavé, acompanyat per les "Flors de Maig", que representen la música popular i, a l'altre costat, podem veure a Beethoven, acompanyat de "Les Walquiries", que representen la música clàssica; i, per últim, la Casa Milà (La Pedrera), on ens van explicar que són dos edificis independents, que estan units per una mateixa façana.

En definitiva, va ser una sortida on vam poder conèixer moltes coses del nostre voltant que, molts de nosaltres, mai ens havíem parat a observar.

Laura Cayuela
2n Batxillerat D

LA MEMÒRIA DE L'HONOR

No sentiu crits de terror ofegats pel pas dels anys? No teniu a la memòria imatges que ens agradaria no haver vist mai? Vivim com si no n'haguéssim sentit parlar. Sí. Tot allò va succeir de debò. Tot allò i molt més. L'horror de l'Holocaust és l'horror de la humanitat. Un horror fet per la humanitat. Els soldats nazis dels camps d'extermini també eren persones. Persones de carn i ossos, persones amb sentiments, persones amb família, persones amb pors, persones amb inquietuds, persones amb somriures, persones que estimaven la vida. Persones que mataven. Si la qualitat racional dels homes i dones ens serveix per atemptar contra la humanitat, ¿per a què la volem?

Cambres de gas, forns crematoris, morts i més morts. No podem fer-hi res. Forma part del nostre passat. Del passat de la humanitat. Només el record d'aquest horror, el petit esforç de cadascun de nosaltres per no oblidar crims d'aquesta magnitud ajudarà a aprendre'n. Cadascú de nosaltres pot i ha de contribuir a mantenir viva la cruel flama de l'Holocaust, dels camps d'extermini; perquè la humanitat el dolor i la por suficients per a no reproduir esdeveniments que posin en perill el futur de la humanitat. Tots nosaltres podem i hem de contribuir a no deixar morir aquesta memòria del dolor.

Yakov Vincenko, soldat que va alliberar el munt de persones que estaven al camp d'Auschwitz, escriu: *He esperado años para lograr olvidar, después comprendí que sería comportarse como un culpable, convertirse en cómplice. Y, por tanto, recuerdo.* Avui, dia 27 de gener, Dia Oficial de la Memòria de l'Holocaust i la Prevenció dels Crims contra la Humanitat, fa 60 anys que aquest soldat va alliberar el camp d'extermini d'Auschwitz, fa 60 anys que va alliberar a la gran quantitat de jueus que estaven allí, a la gran quantitat d'homes i dones i també als espanyols i als catalans que hi varen estar.

No ens convertim en còmplices d'aquest crim. Recordem-lo.

Liliana Caballé
Marta Ventura
2n Batxillerat D

CONTRABAN

El passat dimarts dia 25 de gener, els alumnes de segon de Batxillerat vam assistir a la teatralització de Contraban; el llibre de Josep Pla que per a tots nosaltres havia estat lectura obligatòria al llarg del primer trimestre. Tot i el fred que vàrem passar de camí cap al teatre de Ponent, l'obra mereixia ser vista ja que va resultar bastant més amena que no pas el llibre. La majoria de nosaltres vàrem passar una bona estona.

Un cop finalitzada la representació, férem un col·loqui amb els actors força interessant ja que ens varen mostrar aspectes de la novel·la i en general de la narrativa de Pla que potser no havíem tingut en compte.

Així doncs, satisfets i amb el fred als ossos tornàrem a la rutina de les classes.

Liliana Caballé
Marta Ventura
2n Batxillerat D

SORTIDA D'HISTÒRIA: SOLDADOS DE SALAMINA

Es fa de dia, tot i que el sol no ha sortit, m'aixeco amb ganes, amb alegria. Acabo de fer la motxilla, plena de roba d'abric, i em dirigeixo a la cuina per preparar un parell d'entrepans. M'acomio de la meva mare i del meu germà, sempre de la mateixa manera cada vegada, un petó i un vés amb compte!

Arribo a la parada d'autobusos, on els meus companys i professors ens esperen per iniciar una sortida que m'ajudarà a establir més comunicació amb els companys i a més, a conèixer, a fons, un fet clau, rellevant en la història de la nostra terra, un fet concret de la Guerra Civil espanyola: els fets que fan coincidir, en el Santuari del Collell a Rafael Sánchez Mazas, un falangista, amb un grup de soldats republicans que saben que tenen perduda la guerra.

Tot glaçats pel canvi de temperatura, l'autobús ens obra les portes i ens fa caminar fins a Mas Borrell. En aquesta masia hi vivia Maria Ferré i la seva família. Ells varen ser els acollidors d'en Sánchez Mazas, li van oferir un graner on dormir i menjar. En el "museu", ens

varen explicar anècdotes viscudes per la família en aquells temps i ens van fer sabedors de com eren les cases i masies anys enrere.

Una altra vegada dalt de l'autobús i acompanyats d'una pluja que no acabava mai, vam arribar a Banyoles. Allí vàrem dinar i en grups, ens vam dividir. El nostre objectiu era trobar avis, informació viva, pels carrers de la ciutat per tal de complementar una mica més els nostres coneixements. Vam trobar-nos poca gent pel carrer, així que ens vam dirigir a l'asil i a la llar d'avis.

En el camí, vàrem coincidir amb la "Casa Comas" on hi vam trobar Daniel Angelats, un *amic del Bosc*. Malauradament estava malalt i només una persona de cada grup va poder xerrar amb ell, els altres vam escoltar la seva vivència en boca del seu fill, que es va mostrar molt amable des d'un primer moment. El temps es va acabar per a nosaltres a Banyoles i ens vam encaminar cap a la casa del Collell.

Un cop arribats, vàrem fer una vista ràpida pels voltants per tal de poder-nos situar quan es fes fosc, mentre jugàvem al "joc de nit". Carregats amb les maletes, ens vam distribuir entre les habitacions i vàrem aprofitar per posar-nos roba seca. En aquesta mitja hora, vam decidir preparar la representació, escenificació que tindria lloc el dia següent. Les altres components del meu equip i jo ens vàrem posar d'acord de seguida, així que vàrem disfrutar aquells moments en els quals, preparàvem la dramatització de fets descrits en el llibre *Soldados de Salamina*, ens fariem passar per republicans, franquistes...

A les set de la tarda fins abans d'anar a sopar vam fer un concurs amb preguntes sobre el llibre *Soldados de Salamina*, escrit per Javier Cercas. Calia saber de què anava el llibre perquè en ell es basava la nostra estada en el Collell. Per la nostra sorpresa, el nostre grup va quedar tercer!

Amb l'estómac ple ens vam dirigir una altra vegada cap a la sala per tal d'iniciar el joc de nit, un joc de simulació històrica de "franquistes contra socialistes, anarquistes, comunistes i d'esqueres". En breus instants tots ens vam posar en la pell de cada ideologia i vam sentir la inseguretat i incertesa, propiciada per la foscor de la nit, d'aquells que fugien dels feixistes.

L'endemà al matí, en grups, vam haver d'intentar trobar el lloc on es va produir l'afusellament. Per mala sort, nosaltres vam ser les últimes en trobar-lo. Un cop allà, cada grup vam representar l'escena o les escenes del llibre, anteriorment llegit per cada una de nosaltres davant les càmeres...

Aquestes van ser les nostres convivències, encertades en la data, després de l'avaluació. De veritat que tinc una valoració positiva, pel que fa als dos objectius que volia complir; parlar amb la gent que normalment no tinc l'oportunitat de tractar i, a més, ampliar i aprofundir els meus coneixements sobre la Guerra Civil a Espanya.

Anna González
2n Batxillerat C

ENTREVISTA: JAVIER CERCAS

Un grup d'alumnes i d'exalumnes de 2n de Batxillerat, en motiu del lliurament del premi que la Fundació Leandre Colomer i l'ICE de la UAB van otorgar a la proposta de treball "Ruta de Soldados de Salamina", vam assistir a l'acte del lliurament del citat premi el passat dia 20 de gener.

Sabiem que tindriem l'oportunitat d'entrevistar a Javier Cercas, autor del "relat real" *Soldados de Salamina*. Per aquest motiu, no podiem evitar sentir-nos nerviosos, però a la vegada, ens feia molta il·lusió poder conversar amb ell sobre alguns aspectes del llibre que ens plantejaven dubtes i al mateix temps, poder conèixer amb més profunditat a l'autor.

Després de la introducció feta per alguns dels membres del jurat, els nostres professors d'història, en David i l'Agnès, van recollir el premi, i seguidament, es van entregar uns diplomes als representants dels alumnes, que van participar en l'activitat l'any passat.

Més tard, va arribar el nostre torn, i vam pujar a l'entornat per tal de procedir a l'entrevista, la qual va ser molt interessant, i Javier Cercas va expressar la satisfacció pel fet que gent tan jove estigués interessada pel seu llibre. Vam poder verificar que la imatge que ens havíem fet de l'autor mentre llegíem el llibre, no és gaire distant de la seva autèntica personalitat. L'actitud de l'autor vers nosaltres, va facilitar que ens sentíssim còmodes al llarg de l'entrevista i poguéssim actuar amb total naturalitat.

En definitiva, va ser una experiència força engrescadora que ens va ajudar a complementar i ampliar la nostra vivència en relació amb la Guerra Civil i més concretament en els fets de l'afusellament del Collell.

Sandra Clemente
Xavier Ramon
Cristina Verdú
Laura Cuevas
Mireia López
2 Batxillerat

MART, ROQUES and CO...

El passat divendres 10 de desembre, Cosmocaixa. La classe de 1r de batxillerat B hi va anar en expedició de 31 joves i dos professors. Un bon dia, sense estrès; tot molt "kumbaià". Fins que la Tere, professora de ciències de la terra, em va encomanar la tasca de fer l'article i el dibuix per al *Crit*.

Primer de tot admirar el valor de fer-me'l fer a mi.

- Com que la Tere sem-blava que parlava de debò, vaig creure que deia la veritat i no vaig poder negar "l'honor" de fer l'article per la revista de l'escola.-

Vaig decidir escoltar el senyor Pere Busquets com parlava de Mart,

el planeta vermell.

El conferenciant, tot una eminència en Mart, té publicats alguns articles sobre el "planeta comunista". Primer ens va explicar com havíem vist els humans Mart des dels principis dels temps fins el dia d'avui, després ens va parlar de les diferents missions cap a Mart i va acabar parlant de les semblances i curiositats geològiques del planeta més proper a la terra, tot plegat prou interessant; amb el temps sabrem si els milions que s'han gastat en les sondes serviran d'alguna cosa.

De fet, aquesta xerrada no va treure conclusions directes... més aviat era de l'estil: "i quan sapiguem més coses..." o bé "més endavant podrem saber si..." i tot i així no va estar tan malament.

De totes maneres, fent una escala de valors, podríem dir que el més important era sens dubte la part en què ens explicava els accidents geogràfics i les formes de relleu (que fins i tot vam veure en imatges tridimensionals) i tenia una especial fixació amb el Mont Olimp, el volcà més gran del sistema solar amb una la caldera de 2,6km de fondària. El millor de la conferència... bé, això va a càrrec de cadascú.

Quan va acabar la conferència vam fer una volta pel museu de la ciència on i vam estar mirant les exposicions, fins que va ser hora de tornar; com ja he dit abans, un dia molt "Flower Power".

Gerard Bufí
1 Batxillerat B

Vida a l'escola. Batxillerat

últimes places

CURSOS DE FORMACIÓ CONTINUADA

Formació adreçada a persones que vulguin obtenir els coneixements necessaris per aplicar les tècniques comptables.

- **Comptabilitat**

40 hores

dilluns i dimecres

INICI: Final de febrer

Formació adreçada a proporcionar uns estudis pràctics a totes aquelles persones que necessiten del coneixement de la tributació per la seva pressa de decisions, sense que la fiscalitat sigui la seva activitat principal dins l'empresa.

- **Fiscalitat pràctica i finances**

40 hores

dimarts i dijous

INICI: 15 de febrer

Interessats trucar als telèfons: (93) 8794314 (93) 8791881

Demanar per Albert Barbena www.epiagranollers.net

 Escola Pia
Granollers

Generalitat de Catalunya
Departament de Treball, Indústria

FONS
SOCIAL
EUROPEU

Coneix com funciona una empresa des de dins...

CURS PRÀCTIC ADMINISTRATIU PER A DONES EN ATUR

Adquiriràs coneixements pràctics del: **Departament de R.R.H.H.**
Departament de COMPTABILITAT
Departament COMERCIAL
Departament IMPORT/EXPORT

Informàtica de gestió administrativa: WORD, EXCEL, INTERNET
Ordinadors per a cada alumne. Inclusió a la nostra borsa de treball

INCORPORACIÓ IMMEDIATA

Interessats trucar als telèfons:
Demandar per Albert Barbena

93-8794314 93-8791881

El curs és subvencionat per la Direcció General d'Ocupació del Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya i El Fons Social Europeu

 Escola Pia
Granollers

Escola - Empresa

VISITA DE PARES ESCOLAPIS

El dimarts 25 de febrer va visitar l'escola un nombrós grup de pares escolapis.

El col·lectiu estava integrat per: Javier Negro (provincial d'Aragó), Pedro Agudo (provincial de Bascònia), Javier Agudo (provincial de Tercera Demarcació a Madrid), Manuel Rodríguez (viceprovincial d'Andalusia), Enric Signes (provincial de València), Miguel Àngel Asiain (Delegat General a Madrid) i Jaume Pellicer (Assistent General a Roma). Ja veieu que quan dèiem que era un grup nombrós no us enganyàvem!

Tots ells es van interessar sobretot pel SEFED i la mediateca. En tots dos espais van voler conèixer la feina que s'hi duu a terme, les persones implicades, els avantatges que poden aportar a escoles que encara no en tenen, etc. No oblidem que aquestes visites de vegades serveixen per conèixer aspectes puntuals d'escoles que es poden adaptar/inserir en altres escoles de la congregació.

En tot cas, com a escola en general i com a SEFED i mediateca en concret, vam estar contents de rebre la visita de tants escolapis amb responsabilitats arreu del territori espanyol i fins i tot fora de les nostres fronteres.

LA MEDIATECA ES NOTICIA

LA MEDIATECA A "PERSPECTIVA ESCOLAR"

En el número del mes de gener de la revista *Perspectiva Escolar* ha sortit un article sobre la mediateca de l'escola.

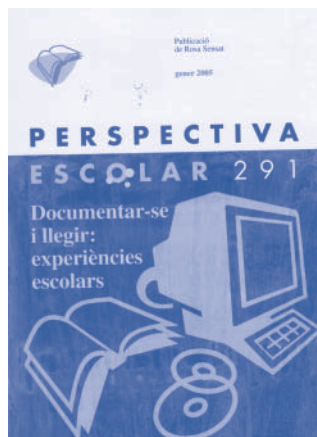
Perspectiva Escolar és una revista especialitzada en el món de l'educació i editada per l'associació de mestres Rosa Sensat. Es

tracta d'un col·lectiu d'educadors que des de fa molts anys treballa per la qualitat i la innovació educativa.

La majoria d'articles d'aquest exemplar de la revista tenen relació amb les biblioteques escolars. S'inclouen en un monogràfic titulat: *Documentar-se i llegir. Experiències escolars*.

Si el voleu llegir podeu consultar la revista a la mediateca de l'escola o bé entrar a la pàgina web del centre.

(www.epiagranollers.net)

"Ruta *Soldados de Salamina*. Memòries de la Guerra Civil Espanyola"

En la 8a convocatòria (any 2003-2004) del premi Leandre Colomer, que atorga aquesta fundació i l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona, ha estat guardonat el treball Ruta *Soldados de Salamina*. Memòries de la Guerra Civil que en David Bernabeu i jo hem dut a terme amb tot l'alumnat de 2n de Batxillerat de la nostra escola.

Leandre Colomer fou un historiador que va morir molt jove i la seva família ha volgut mantenir viva la seva memòria constituint una fundació que premia els treballs escolars que centren la seva atenció en la Història de Catalunya. Ens va semblar que la feina que fem a l'escola sobre la *memòries personals de la Guerra Civil Espanyola* s'adaptava bé a les bases de la convocatòria del premi i valia la pena donar-la a conèixer.

A l'Escola Pia de Granollers fa molt anys que intentem tractar la Història des del seu vessant més humà i ho fem bo i procurant tenir presents els aspectes cognitius però també els afectius. Com podríem entendre la Història sense el batec de vida humana? Com a professora d'Història faig meua la dita de Lucien Febvre, "estimo la Història perquè estimo la vida", no es pot entendre el sentit de la Història si no es cerca sentit a la vida.

És relativament fàcil acostar l'alumnat al fet històric si es fa a través de la vinculació personal. I aquesta vinculació sempre es dona si es treballa amb *testimonis vius* (fonts orals). Però també es pot produir una vinculació personal afectiva amb personatges d'una novel·la.

En aquests dos darrers cursos (2003-2004 i el 2004-2005) hem triat el llibre *Soldados de Salamina* per treballar el tema de la memòria de la Guerra Civil perquè el notable ressò mediàtic del llibre de Cercas, *Soldados de Salamina*, ens permetia afegir un plus d'actualitat a allò que ja ens funcionava bé i que era treballar amb gent gran. Així hem canviat l'escenari però no la interpretació de com treballar la història.

Els escenaris de les activitats que proposem a "Ruta *Soldados de Salamina*. Memòries de la Guerra Civil" són els espais en els quals transcorren els fets narrats en el llibre de Cercas: Palol de Revardit, Cornellà de Terri, Banyoles o el Santuari de Santa Maria del Collell. Les activitats que es fan en aquests escenaris pretenen: a) descobrir un dels entorns que en els últims temps de la Guerra Civil, aquell hivern del 39, fou el camí de l'exili per a tants homes i tantes dones, b) trobar elements per reconstruir, a través d'una experiència particular, el que va patir la major part de la població com a conseqüència de la Guerra Civil, c) saber utilitzar la *història oral* com a font de coneixement disciplinar i d) conèixer persones grans que han viscut la Guerra Civil o que l'han sentit explicar en primera persona.

Soldados de Salamina (Ed. Tusquets) és un *relat real* que ha fet famós l'escriptor Javier Cercas. Un relat que combina amb encert realitat i ficció i que, a partir de la data de publicació de la primera edició, el març del 2001, no ha parat d'obtenir reconeixements, èxits i difusió.

Soldados de Salamina ens ha permès portar a l'aula dues mirades que es trobem una matinada freda de l'hivern del 39. Són les mirades de Rafael Sánchez Mazas, escriptor, membre fundador de la *Falange Española* i Miralles, un milicià a les ordres del Lister, que va passar-se set anys de la seva vida (dels 18 als 25) lluitant per la llibertat, per un món millor, per un futur més just i que, a finalment, va acabar en un residència d'ancians en el sud de França, oblidat del tot per aquells als quals va pensar que servia. Fixeu-vos que, en un tres i no res el *relat real* de Cercas ens permet entrar a l'aula i parlar amb l'alumnat de les dues Espanyes que s'enfronten en la Guerra Civil, del feixisme i del comunisme, de les dretes i de les esquerres, de la decència _diu Cercas "de personas decentes hay muchas: son las que saben decir no a tiempo_, de l'heroïcitat, dels significat de les grans revolucions i del significat de l'actuació responsable quotidiana, de..., en fi, de tot el que pot suggerir parlar d'una guerra fratricida. Una Guerra Civil que encara fa sortir de polleguera a polítics d'esquerres i de dretes (i si no aquí tenim la trifulga dels papers de Salamanca que ho avala).

Algunes de les crítiques que se li fan a Cercas es sustenten en l'ambigüïtat que deixa l'escriptor davant dels fets: són realitat o són ficció? Ens és igual que els personatges que protagonitzen els fets narra Cercas siguin reals o no perquè en el seu relat l'escriptor *no pretén una veritat històrica sinó que aspira a una veritat literària, una veritat moral, universal*.

Es troassin o no les mirades dels dos homes de signe polític diferent, fos o no fos Miralles qui va salvar la vida a Sánchez Mazas, sigui el *relat real* de Cercas més o menys fidel als fets, el que és cert és que *Soldados de Salamina* és creïble i s'hi percep batec humà. Llegint el llibre pots veure, sense veure'l, el rostre suplicant de Sánchez Mazas, pots veure, sense veure-la, la mirada decent i generosa de Miralles; un home que veu un *altre* home davant seu i reconeixent en l'altre home la humanitat no vol desaparar. L'autèntic heroi és aquell que és capaç de salvar l'home tenint la capacitat de destruir-lo.

Em sembla que activitats de l'estil de la que ens han premiat poden ajudar l'alumnat a aprendre que *viure el present* vol dir no oblidar-se del passat, especialment d'aquells que foren víctimes i que ja no hi són per defensar-se, d'aquells que és necessari que formin part de la nostra memòria col·lectiva. Però també ajuden l'alumnat a aprendre que *viure el present* també vol dir actuar-hi amb dignitat i decència, de manera que les decisions que s'hi prenguin no hipotequin el futur dels fills, no els impedeixin fer-se homes i dones lliures i responsables.

Pensem, sentim i actuem. Que el pensament i el sentiment orientin les nostres actuacions perquè mai més cap home i cap dona hagi de marxar de casa si no en té desig i es pugui sentir acollit a casa nostra si hi arriba cansat i amb gana, com Sánchez Mazas va trobar aixopluc a Mas Borrell, i la Casa Nova amb la companyia dels *amics del bosc*.

Agnès Boixader

ANEM AL TEATRE!

Una vegada més, organitzem una sortida al teatre oberta als alumnes i pares d'ESO i Batxillerat, i al personal docent i no docent de l'escola. Proposem anar a veure un èxit reconegut d'aquesta temporada, **MAR I CEL**, el divendres 13 de maig a les 21:30 hores. La companyia **DAGOLL DAGOM** representa ara aquest musical al teatre **VICTORIA**. El preu és de 29 euros.

Com ja deveu saber és molt difícil aconseguir-ne entrades, si més no per un grup tan nombrós; per aquest motiu, s'ha de reservar i pagar amb molta antelació. Podeu fer les reserves i pagament a la secretaria de l'edifici del carrer Guayaquil (938794314) de 9 a 13 del matí. El termini per fer el pagament és el dia 11 de febrer.

L'AMPA proporciona, com l'any passat, un servei gratuït d'autocar per a tots aquells que ho vulguin. És possible fer servir l'autocar només a l'anada o a la tornada.

Ho teniu molt fàcil, animeu-vos!

FITXA ARTÍSTICA:

Dramatúrgia i adaptació:
Joan Lluís Bozzo, Xavier Bru de Sala, Anna Rosa Cisqueuella, Miquel Periel

Text: Xavier Bru de Sala

Música i orquestració: Albert Guinovart

Direcció: Joan Lluís Bozzo

Direcció musical: Xavier Casademunt

Repartiment: Àngels Gonyalons, Carlos Gramaje, Óscar Mas, Carme Cuesta, Juan Antonio Vergel, Daniel Ramos, Miquel Peralta, Miquel Periel, Fulgenci Mestres, Joan Crosas, Isabel Soriano, Pep Cruz, Eugeni Soler, Xavier Calderer, Joan Torras, Emili Ametller, Roser Batalla, Maria Rosas, Teresa de la Torre, Muntsa Rius.

CANTADA DE NADALES

El dissabte 18 de desembre una cinquantena d'alumnes de cicle mitjà i superior de l'escola, acompanyats dels seus pares, van participar en la cantada de nades que cada any organitza el nostre Ajuntament.

Els alumnes, cantaren les cançons que havien preparat a l'escola en diversos punts del centre de la ciutat. Les seves cançons permetien a la gent atrafegada, recordar el missatge de fraternitat i de senzillesa del Nadal. L'acte acabà amb una cantada conjunta de tots els grups a costat de l'església. Entre tots, interpretaren una nadala amb molt sentit de l'humor. En acabar, tothom va ser convidat a prendre brou de Nadal.

Cal agrair a tots (alumnes, pares i, en especial, a la Minerva que va preparar i dirigir els cants) els que dedicaren una part del seu temps per fer possible aquest acte, que va fer que la ciutat visqués més el caliu de les festes.

EL PROGRAMA "SALUT I ESCOLA"

Amb aquest article vull presentar-vos el programa "Salut i escola" del qual alguns de vosaltres ja haureu sentit a parlar pels mitjans de comunicació.

- Què és?

És un programa del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya i com a eix principal pretén cobrir les necessitats de salut dels adolescents. Està dirigida a tots els alumnes de tercer i quart cicle d'ESO dels centres públics i concertats de Catalunya.

- Objectius

Pretén millorar la coordinació entre l'escola i els serveis de salut per donar resposta a les necessitats dels adolescents.

Vol apropar els serveis sanitaris als centres docents i als joves per facilitar la promoció d'actituds i hàbits saludables, reduir els comportaments que poden afectar negativament la salut i detectar els problemes de salut a fi d'intervenir-hi el més aviat possible.

- Qui l'implantarà?

L'equip d'atenció primària de salut, principalment professionals d'infermeria, seran els encarregats de dur a terme aquest programa juntament amb la col·laboració del professorat dels centres docents i els professionals dels serveis educatius de la zona.

- Problemes prioritaris

El programa incidirà en la promoció i prevenció d'hàbits i estils de vida dels joves relacionats amb: salut afectiva i sexual, mental, alimentària i consum de drogues, alcohol i tabac.

- Interès del programa

En matèria de salut afectiva i sexual s'orientarà els adolescents amb relació a la sexualitat responsable. En salut mental i consum de drogues i alcohol, es treballaran els vincles i les relacions amb els amics, els educadors i les famílies, l'autoestima, l'autoimatge corporal i la tolerància a la frustració.

Es promouran l'exercici físic i l'adquisició d'un sentit crític enfront de les pressions per consumir, i s'incidirà en aspectes que augmentin la percepció del risc de les drogues.

Penso que és un programa engrescador principalment pel fet de treballar amb els adolescents fora de l'àmbit de les consultes mèdiques i amb l'objectiu de millorar el benestar i l'autonomia de tots.

Informació extreta de la revista SALUT Catalunya del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.

Sandra Masuet
Metge de família i comunitària

DENIP

El dia 28 de gener del 2005 DENIP (Dia escolar de la no violència i la pau), vam llegir i comentari la biografia de la Premi Nobel de la Pau atorgat a Wangari Muta Mathai que lluita a favor del desenvolupament sostenible, la democràcia i la pau Àfrica.

El gest que vam dur a terme tota l'escola va ser plantar unes llavors. L'iniciativa tenia com a objectiu que els alumnes prenguessin consciència dels valor de la pau.

Imatge extreta de:

"<http://www.misacor.org/newsite/espanol/index.htm>"

Sabies què?

CAUIDAD, EXPERIENCIA Y SERVICIO
EN SUS MANOS

Carpintería de aluminio
Fabricación y colocación de Ventanas. Puertas, Persianas, Rejas, Mamparas de baño, etc

" Más de 25 años de experiencia nos avalan "

En Granollers

Rbla. Josep Tarradellas, 3

(Detrás estación autobuses)

Tel.Fax. 93-879-51-15

En La Garriga

c/ Calabria, 68-70

(Ctra. Antigua a Vic)

Tel. Fax. 93-871-92-92

Pasamos a tomar medidas

Presupuestos sin compromiso

C./ Padre Mañanet, 31
Pº Fabra i Puig, 125
C./ Almansa, 9 - 11
C./ Galileo, 17
C./ Aragón, 481

08030 Barcelona
08016 Barcelona
08042 Barcelona
Pza. Sants Barcelona
08013 Barcelona

Rbla. Josep Tarradellas, 3
C./ Calderón, 160
C./ Laureà Miró, 18
Av. Catalunya, 193

- Granollers
- Sabadell
- S. Feliu de Llobregat
- Palau de Plegamans

CENTRAL

Pol. La Ferreria, c/Electrónica nave 10 - 08110 Montcada i Reixac
1º Salida Autopista A18 (Dir. Sabadell-Terrassa)